MIELIPIDE

Viime laman opetukset täytyy pitää mielessä, kun mietimme leikkauksia. **JUHA SIPILÄ VIERASKOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Vihreiden politiikka vyöryttää kivihiilen Suomeen

Suomessa kotimaiset energianlähteet turve ja metsähake ovat jäämässä kivihiilivyöryn alle, kiitos vihreiden. Vihreiden ajamat turpeen veronkorotukset ovat leikanneet metsähakkeen tukea ja ajaneet alas uusiutuvaa sähköntuotantoa.

Turpeen kilpailukyvyn on heikentänyt sen verotuksen kaksinkertaistuminen viime vuonna. Turpeen veronkiristys laskee samalla metsähakkeen tukea. Tilannetta ei valitettavasti voida suoraan ratkaista kivihiilen verottamisella, koska EU-sääntöjen mukaan sähköntuotannossa polttoainetta ei voida verottaa.

Lämmön tuotantoa, johon turvetta pääsääntöisesti käytetään, sen sijaan verotetaan.

Turpeen verotusta oltiin jälleen nostamassa ensi vuoden alussa. Tiistain kehysriihiratkaisussa turpeen veronkorotus onneksi perutettiin. Tämä ei valitettavasti vielä pelasta mitään. EU:n mukaan turpeen verokohtelu ja metsähakkeen tukeminen ovat kytköksissä toisiinsa.

Seuraavaksi ainoa toimiva ratkaisu on metsähakkeen tuen korottaminen. Tuki pitää korottaa vuoden 2012 tasolle. Tällöin kivihiilen ja metsähakkeen hintaero tasoittuu ja energiayhtiöt pystyvät sijoittamaan uusiutuvaan energiaan. Samalla metsähakkeen kustannustehokkuutta viedään lähemmäs tuulivoimaa.

Erityisen tärkeä olisi myös helpottaa turvetuotannon luvitusta.

Luvitusten hankaloittaminen on aiheuttanut sen, että vaikka noin 3 000 hehtaaria turvemaata poistuu vuosittain energiakäytöstä, tulee tilalle vain noin 500 hehtaaria uutta tuotantoaluetta. Vaje paikataan tuomalla lähinnä kivihiiltä ulkomailta.

Viime vuosina tuontienergiaa on tuotu noin 13,5 miljardin euron edestä vuodessa, mikä heikentää merkittävästi Suomen vaihtotasetta ja lisää hiilidioksidipäästöjä.

Vihreiden tavoitteena on ollut turpeen tuotannon alasajo, minkä he saivat kirjattua myös hallitusohjelmaan. Suomessa olisi valmiita peruspilattuja soita satojatuhansia hehtaareja, nykyisistä ojitetuista soista jopa kolmasosa.

Peruspilattu suo ei ojituksen jälkeen ole kasvanut metsää, eikä se pysty kasvamaan puuta.

Nämä suoalueet päästävät nykyisessä tilassaan ilmaan lähes saman verran hiilidioksidia ja vesistöihin saman verran ravinteita kuin jos suot otettaisiin turvetuotantoon.

Vaikkei turvetta voida pitää uusiutumiskykynsä hitauden vuoksi varsinaisesti uusiutuvana energialähteenä, se on todella järkevä kotimainen vaihtoehto pääasiassa venäläiselle tuontienergialle. Venäjältä tuodaan noin 70 prosenttia kaikesta Suomen tuontienergiasta ja kivihiilestä lähes 100 prosenttia.

Vain kotimaisia energialähteitä hyödyntämällä työllistäisimme samalla suomalaisia ja paikkaamme julkisen talouden ammottavaa kestävyysvajetta.

Pertti Hemmilä
kansanedustaja (kok.)

MARKKU VUORIKARI

Vaikkei turvetta voida pitää uusiutumiskykynsä hitauden vuoksi varsinaisesti uusiutuvana energialähteenä, se on todella järkevä kotimainen vaihtoehto pääasiassa venäläiselle tuontienergialle, Pertti Hemmilä kirjoittaa.

Uskomaton jätevesilaki

Yksi asia jäi jätevesi-illan jälkeen, kaiken muun ihmettelyn jälkeen, erikoisesti ihmetyttämään.

Ovatko vanhukset yhtäkkiä tulleet viisi vuotta vetreämmiksi? Kun surkeaa jätevesilakia vuonna 2011 lykättiin viidellä vuodella, oli asetus, että yli 68-vuotiaat jätetään rauhaan. Laki tulee heikennettynä voimaan vuonna 2016 ja silloin vaaditaankin jo 73 vuoden ikä, ettei joudu uuden lain piiriin.

Kun edelleen vaaditaan, että asukkaan on täytettävä 68 vuotta 9.3.2011 mennessä, tuntuu että päivitys on unohtunut tai sitten yritetään taas lyödä yhtä naulaa maaseudun arkkuun.

Jätekasa

Pellon vuokraus

Verotuksessa pellon vuokran vähennysoikeuden poistaminen vuokramieheltä laskisi vuokran määrää pitkällä aikavälillä. Kaikki hyötyisivät.

Ei nimimerkkiä

Suvivirsi

Mediatuuteistakin jatkuvasti niin hyvää kuin pahaakin ääntä. Joidenkin mielestä suvivirsikin sietämättömän pahaa.

Oma sensuuri

Olisiko paikallaan Suvivirren uuden sanoituksen kilpailu? Saataisiin kevätjuhlaan sopivia ketään loukkaamattomia versioita. Sävel kuitenkin hyvä.

Juise

Virrenveisuu kaikissa koulussa oppiaineeksi, koska se tuo rohkaisua hyvään elämään.

Totuuden henki

Tehkää suvivirrestä Kesäntulolaulu. Kyllä Suomessa osataan mielistellä vieläkin. **Joku roti**

Markkinataloutta?

Atrian markkinataloutta: porsaista puutetta, mutta hinta laskee. **Ei nimimerkkiä**

Leikkaukset

Hyvä, että päättäjät uskalsivat koskea näihin ansiosidonnaisiin työttömyyskorvauksiin. Työihmiset eivät jaksa niitä maksaa.

Ei nimimerkkiä

Säästövinkki hallitukselle. Kaikenlaisia tarkastajia ja työryhmiä vähemmäksi ja tuottavaan työhön.

Säästökohde

Kuunneltiinkohan nyt asiantuntijoita, kuten Mannerheimin Lastensuojeluliittoa?

Pohjan Akka

Valtion virkamiehistöä on nyt syytä leikata kahdella ministerillä. **Säästösyystä**

Voisikohan sitä vihreiden hankkimaa rikkidirektiiviä perua. Tulisi 1,5 miljardin säästö kansantaloudelle.

Aate maksaa

Lapsilisien leikkauksesta tuli demarien ”jätevesiasetus”.

Ei nimimerkkiä

Kalenteri

Mistä saa tilata nuorten kalenterin. Se on fantastinen!

Emäntä 71 v.

Marjat

Pakastus ei ole marjanjalostusta. Miksi kauppavaltuuskunta ei kutsunut kiinalaisia jalostamaan Suomeen. Nyt marjojen viennissä ei ole järkeä.

Kotijalostaja

Kuka vastaa?

Poroisäntä joutui vastuuseen eläimiensä tekemistä vahingoista. Valtion eläimien tekemistä vahingoista ei vastaa käytännössä kukaan.

Todellisuus

VIERASKOLUMNI

Nyt oli tehtävä ratkaisu

Politiikassa on tällä viikolla tapahtunut. Viime sunnuntaina hallitus ja oppositio pääsivät poikkeukselliseen yhteisymmärrykseen sosiaali- ja terveyspalvelujen uudistamisen päälinjauksista ja parlamentaarisen ohjausryhmän asettamisesta.

Sittemmin hallitus sopi budjettiraameista vuosiksi 2015–2018 sillä seurauksella, että vasemmistoliitto jätti hallituksen.

Viime sunnuntain ratkaisua voidaan pitää suomalaisena sote-mallina, jolla päästään vihdoinkin eteenpäin vuosikausia kestäneestä juntturasta. Sovittu malli perustuu viiteen vahvaan alueeseen, jotka järjestävät sosiaali- ja terveyspalvelut kattavasti ja laadukkaasti mutta edelleen lähellä ihmistä. Kunnat tuottavat jatkossakin palveluja.

Ratkaisu oli saatava aikaan monesta syystä. Suomen talouden tilanne heikentyy koko ajan. Myös kuntien päättäjät ja työntekijät tarvitsevat vähitellen työrauhan. Hämminkiä on kestänyt aivan liian kauan. Lukuisista selvityksistä päästään vihdoin työntekoon.

Uudistuksessa toteutuu kaksi tärkeintä tavoitetta, joita lukuisat asiantuntijatkin ovat vaatineet. Ensinnäkin sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämiseen tarvitaan leveämmät hartiat. Toiseksi perusterveydenhuollon ja erikoissairaanhoidon välinen raja-aita poistuu.

Tärkeää on myös se, että tulevan mallin avulla voidaan uudistaa terveydenhuollon rahoitus kohti yksikanavaisuutta.

Suomalaisen terveydenhuollon tila ei ole ollut kestävä moneen vuoteen. Terveyskeskuksiin on pitkät jonot ja lääkärille on vaikea päästä. Väestön ikääntyminen tuo entisestään painetta niukkeneviin resursseihin. Tähän oli saatava muutos. Verorahoilla on pystyttävä tuottamaan enemmän terveyttä ja tasa-arvoisempia terveyspalveluita.

Sote-ratkaisu toi osaltaan myös valoa Suomen synkkään taloustilanteeseen. Olemme olleet jo kaksi vuotta taantumassa, eivätkä uusimmat talouden indikaattorit lupaa vieläkään suunnanmuutosta.

Euroopassa on nähtävissä orastavaa kasvua, mutta emme ole ongelmiemme vuoksi päässeet tuohon kyytiin. Talouden eri indikaattorit viittaavat siihen, että emme ole pääsemässä moneen vuoteen niihin tuotantomääriin, joissa olimme syksyllä 2008.

Suomella on kaksi kyseenalaista Euroopan, ehkä jopa maailmanennätystä. Ensinnäkin julkisen talouden menot ovat nousseet 58 prosenttiin suhteessa bruttokansantuotteeseen. Toiseksi bruttoveroasteemme noussee tänä vuonna 45,5 prosenttiin. Bruttoveroaste kuvaa verojen ja sosiaaliturvamaksujen osuutta bkt:stä.

Taloutemme uudistamiseksi tarvitsemme rakenneuudistuksia, talouskasvua ja uusia työpaikkoja sekä säästöjä. Emme voi jatkaa niin, että julkinen sektori paisuu ja pienenevä yksityinen sektori joutuu rahoittamaan kasvavaa julkista puolta.

Lapsilisien leikkaamisesta olen jyrkästi eri mieltä hallituksen kanssa. Sen sijaan olisin perunut oppivelvollisuusiän nostamisen. Oppivelvollisuusiän nostaminen maksaa Kuntaliiton arvion mukaan suurin piirtein saman verran kuin hallitus päätti leikata lapsilisiä.

Tämä on arvovalintakysymys. Viime laman opetukset täytyy pitää mielessä, kun mietimme leikkauksia.

JUHA SIPILÄ on kansanedustaja ja keskustan puheenjohtaja.

juha.sipila@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Mihin asioihin kiinnität tai kiinnittäisit huomiosi huonekaluostoksilla?

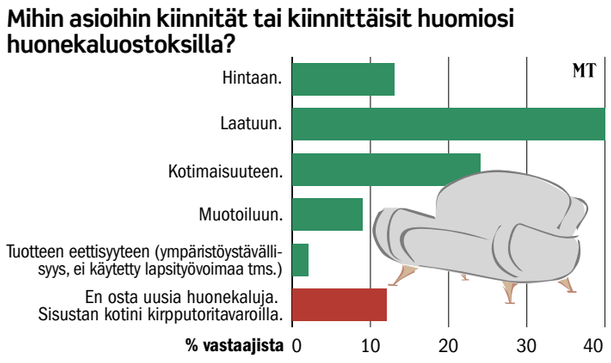

Laatu ja kotimaisuus tuolin valintaperusteita

Viikon kysymykseen vastanneista 40 prosenttia kertoi huonekaluja ostaessaan kiinnittävänsä huomiota laatuun. Kotimaisuus on tärkeää noin neljännekselle vastaajista.

Runsas 10 prosenttia puolestaan kiinnittää huomiota hintaan. Saman verran on niitä vastaajia, joille muotoilu on tärkeää. Runsas 10 prosenttia kertoi sisustavansa kirpputoritavaroilla uusien huonekalujen sijaan.

Vain pari prosenttia vastanneista kiinnitti huomiota huonekalujen eettisyyteen.

Viikon kysymys keräsi tällä kertaa runsaat 520 vastausta.

Nimimerkki metsäperkeleen kotona on itse entisöity Pormestari-sohvakalusto 1950-luvulta. Hänen kodissaan ”ei lastulevyhuonekaluja ole eikä tule”.

Myös Viljatilalliselle laatu on tärkein asia huonekaluja ostettaessa.

”Olemme ostaneet huonekaluja hyvin harkiten. Osa huonekaluistamme on isovanhempien ostamia ja niistäkin on tarkoitus osa entisöidä uudelleen käyttöön. Meillä huonekalujen pitää olla aitoa puuta!”

Hipulin ei ole kertomansa mukaan juuri tarvinnut käyttää aikaa tai rahaa huonekalujen ostoon.

”Maatilakodissa on huonekalut edellisten polvien jäljiltä. Huono puoli on se, että kotimme huonekalut ovat jonkun muun valitsemia eivätkä ole välttämättä jokainen aivan makumme mukaan.”

Nimimerkki kuitenkin muistuttaa, että jos huonekalut uusisi, tilalle ei ehkä saisi hankittu yhtä kestäviä

Outikin arvostaa vanhaa. Vanhojen tavaroiden liikkeistä ja kirpputoreilta löytyy laadukkaita puuliitoksia ja kunnostamiskelpoisia huonekaluja.

”Halpahuonekalut ovat kertakäyttötavaraa, josta pitäisi periä jo oston yhteydessä tuplakierrätysmaksu. ”

Pöllö toistaa vanhan totuuden, että köyhällä ei ole varaa ostaa halpaa. Siksi hän valitsee huonokalun laadun perusteella.

”Tarkoitus on, että tuote kestää pitkään käytössä. Myös kotimaisuus on tärkeää, mutta siitä joutuu joskus tinkimään.”

Fasaanin mielestä muotoilu on kodinsisustamisen A ja O. ”Kun netistä katselee myytäviä asuntoja, kyllä täytyy sanoa, että estetiikka ei juuri suomalaisessa kodissa ole etusijalla. Meillä suomalaisilla on huono sisustusmaku.”

Keneltä olisi pitänyt leikata?

Budjettiriihessä leikattiin ahkerasti valtion talouden menoja. Kerro meille, mistä sinun mielestäsi säästöjä olisi pitänyt hakea.

Viikon kysymys tutussa osoitteessa *www.maaseuduntulevaisuus.fi*

MAIJA ALA-SIURUA

Tuettu rakentaminen, kenen hyöty?

Tuettu rakentaminen on viljelijän näkökulmasta todella turhanpäiväistä. Kustannukset nousevat vuosi vuodelta, ja byrokratia lisääntyy.

Kaikki kalustemyyjät tietävät, että maatalous saa investointiavustuksia, joten he ovat sen huomioineet omassa hinnassaan. Eli hinnat ovat avustuksen verran korkeammat.

Kustannusarviot ylittävät järkiään todelliset kustannukset, avustukset saadaan vain tietylle summalle, jonka elykeskus on hyväksynyt lehmäpaikan hinnaksi.

Entä jos investointiavustukset poistuisivat? Viisi vuotta kuluisi, eikä varmasti rakennettaisi mitään, tai sitten rakennettaisiin todella edullisesti muun muassa käytetyillä komponenteilla ja kevyillä rakenneratkaisuilla.

Varmasti viiden vuoden sisällä kaikki myyntialan asiantuntijat olisivat huomanneet, kuinka heidän pitää tehostaa omaa toimintaansa ja ottaa sieltä turhat kustannukset pois, jotta he saavat tuotteensa kaupaksi.

Todennäköisesti viiden vuoden päästä lehmäpaikan hinta olisi sen 30 prosenttia pienempi suhteessa nykypäivän hintoihin ja ilman turhaa byrokratiaa.

Pakon edestähän ne säästöt yleensä syntyvät.

Hannu Vähätiitto
AMK agrologi
Haapajärvi

Tiet kuntoon ja Infra Oy turvaamaan uudet hankkeet

Liike on elinvoimaa. Suomen kasvun ja työllisyyden edellytykset ovat toimivat ja hyväkuntoiset liikenneväylät. Viennin kasvu vaatii hyviä kuljetusreittejä tuotteillemme.

Nykyinen liikennepolitiikka ei vastaa perusväylänpidon eikä uusien väyläinvestointien tarpeisiin. Päällystettyjä teitä muutetaan sorateiksi halki Suomen. Monet tarpeelliset tie-, rata-, ja vesiväylähankkeet on pantu jäihin.

Nykyrahoitus ei riitä väylien kunnon ylläpitämiseen edes nykyisellä tasolla. Maanteiden, rautateiden ja vesiväylien korjausvelka on arviolta 2,2 miljardia euroa.

Velka kasvaa seuraavien neljän vuoden aikana noin 500 miljoonaa euroa. Kansallisomaisuutemme rapistuu silmissä. Korjauskustannukset myös kasvavat sitä suuremmiksi, mitä pidempään niissä vitkastellaan.

Olemassa olevan infran kunnostaminen on ensisijaista. Rahat ovat valtiontaloudessa tiukoilla. Uusien tarpeellisten väylähankkeiden, kuten Jäämeren ratayhteyden, aloittaminen vaatii uutta ajattelua. Tarvitsemme uudenlaista liikennepolitiikkaa, rahoitusta ja toteutustapoja väylärakentamiseen.

Infra Oy olisi vastaus uusien väyläinvestointien rahoittamiseen. Valtion Infra Oy toimisi suurten hankkeiden rahoituksen koordinoijana, toisi kustannussäästöjä alempien korkokustannusten myötä, lisäisi varmuutta hankkeiden toteutumiseen ja lisäisi kilpailua infra-alalla.

Infra Oy olisi uudenlaisen innovatiivisen hankintaosaamisen malli.

Infra Oy:n pitää olla rahoituksen järjestäjä. Ei urakoitsija, eikä tilaaja. Päätösvalta liikennehankkeista ja niiden määrästä pysyisi Suomen hallituksella ja eduskunnalla. Yhtiö voisi ottaa lainaa valtiokonttorin kautta, jolloin valtion talousarvioon kirjattaisiin lainojen lyhennykset ja korot.

Alkupääoma Infra Oy:n perustamiseen saataisiin valtion vuosittaisesta rahoitusosuudesta myymällä valtion omaisuutta sekä erilaisista liikenteen käyttömaksuista. Lisäksi yksityiset sijoittajat voisivat vapaasti sijoittaa yhtiöön.

Keskustan liikennepoliittisessa linjassa on kaksi kulmakiveä: haluamme ensinnäkin perusväylänpitoon tuntuvan tasokorotuksen ja perusväylänpitorahojen sitomista elinkustannusindeksiin.

Toiseksi vaadimme valtion Infra Oy:n perustamista uusien väyläinvestointien rahoittamiseksi.

Mirja Vehkaperä
kansanedustaja (kesk.)

Salon kuntaliitos varoittava esimerkki

Salossa verot ovat nousseet ja palvelut huonontuneet tai loppuneet kokonaan. Liittyneet pikkukunnat tulivat ennen liitosta toimeen kohtalaisesti, jotkut hyvinkin. Pääsi lääkärille, vanhustenhoito toimi ja koulujakin oli lähellä.

Kuntaliitoksen jälkeen kiinteistövero on moninkertaistunut, kuntavero noussut, vanhustenhoito ajettu alas, syrjäkyliltä palvelut siirretty Salon keskustaan tai niin sanottuihin kuntakeskuksiin. Julkista liikennettä ei ole. Jopa liitoskuntien uimarannatkin myydään.

Kaupunginjohto syyttää kaikesta Nokian alasajoa, vaikka ongelmat ovat olleet jo ennen nähtävissä. Kun Nokialla meni hyvin, rahaa tuli ovista ja ikkunoista. Mutta mitään ei säästetty tai edes investoitu.

Vika oli huonossa taloudenpidossa. Kuviteltiin että aina rahaa vaan tulee. Sama holtittomuus jatkuu yhä.

Kuin kruunaukseksi kaikelle rakennettiin kaupunginpalatsi velkarahalla. Huonosti sekin tehtiin – katto vuotaa ja laatat irtoilevat.

Kuntaliitoksissa byrokratia kasvaa ja syrjäseudut kurjistuvat.

Ihmiset eriarvoistuvat.

Syrjäsalolainen

Yrittäjien ehdotus hämmentää

Suomen Yrittäjät esitti (Kauppalehti 21.3.) lehtiartikkelissa, että hallituksen pitäisi tehdä säästöjä noin kolme miljardia euroa. Yhtenä säästökohteena yrittäjäjärjestö esittää, että maa- ja puutarhatalouden kansallisesta tuesta leikattaisiin 20 prosenttia eli 100 miljoonaa euroa.

Leikkaus on lähellä Lipposen-Niinistön hallituksen leikkauksia 1990-luvun puolessavälissä.

Ehdotus on hämmentävä siinä mielessä, että maaseudulla yrittäjäyhdistysten jäseninä on maataloustaustaisia yrittäjiä. Nuoret ovat olleet yrittäjinä ennen kuin he ovat ryhtyneet viljelemään tilaa tai maatalouteen on haettu lisäansioita yrittämällä. Tällöin on ymmärrettävää, että he ovat liittyneet yrittäjäyhdistyksen jäseniksi.

Esimerkiksi pienessä Vehmaan kunnassa yrittäjäyhdistyksen kantavina voimina ovat toimineet jo vuosia maataloustaustaiset yrittäjät.

Onko Suomen Yrittäjien järkeä esittää, että omilta jäseniltä leikataan tuloja huomattava määrä? Tähän eivät muut ammattijärjestöt ole vielä pystyneet. Yrittäjien johdon pitäisi tutustua, kuinka heidän maatalousyrittäjäjäsenten elämää on jo hankaloitettu vuosia tukileikkauksilla.

Yrittäjät esittävät myös miljardin leikkausta lapsilisiin niin, että ne tulisivat harkinnanvaraisiksi. Monelle yksin toimivalle naisyrittäjälle lapsilisä on ainoa valtion tuki.

Harkinnanvaraisuus yrittäjälle on tähän asti merkinnyt yleensä sitä, että sosiaalisten tukien saanti on melkein mahdotonta, mikäli ammattinimikkeenä on aiemmin ollut yrittäjä ja vaikka tuloja ei olisi laisinkaan.

Mika Munkki
Vehmaa